

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/122/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114213599
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6114213599.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcovi C.. E. G., O.. XX.XX.XXXX, V. C. XXX/XX, XXX XX V. V., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, toho času na neznámom mieste zastúpenému opatrovníčkou Z. Š., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, o zaplatenie 431,29 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Oznámením doručeným súdu dňa 22. 10. 2014 n e n a s t a l i účinky vzniku vedľajšieho účastníctva na strane odporcu.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 16. 06. 2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 431,29 eura s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že dňa 16. 06. 2006 uzatvoril s odporcom zmluvu o revolvingovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporcovi úver vo výške 1 398,13 eura, ktorý sa odporca zaviazal splácať spolu s úrokom v 30 mesačných splátkach vo výške 86,30 eura. V súlade s ustanovením zmluvy poskytol navrhovateľ odporcovi revolving dňa 14. 12. 2007 vo výške 1 533,40 eura, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 18 mesačných splátkach vo výške 86,30 eura a ďalší revolving dňa 29. 07. 2009 vo výške 1 553,40 eura, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 18 mesačných splátkach vo výške 86,30 eura. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátok úveru už pri splátke č. 39. Do uplatnenia práva navrhovateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. do okamžitej splatnosti úveru uhradil odporca len sumu 5 264,51 eura. Vzhľadom k tomu, že odporca bol v omeškani s úhradou splátky č. 62 o viac ako 3 mesiace, navrhovateľ si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Odporca mal uhradiť sumu neuhradených splátok vo výške 431,29 eura dňa 04. 03. 2012. Túto sumu neuhradil ani čiastočne. Na základe uvedeného sa navrhovateľ domáhal zaviazania odporcu zaplatiť mu sumu vo výške 431,29 eura spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 04. 03. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Nakoľko sa súdu v konaní pobyt odporcu zistiť nepodarilo, uznesením č.k.: 12C/122/2014-28 zo dňa 22. 04. 2015 mu ustanovil opatrovníčku na zastupovanie v konaní. Návrh spolu s prílohami bol doručený opatrovníčke odporcu do vlastných rúk dňa 22. 04. 2015. Opatrovníčka odporcu sa k podanému návrhu nevyjadrila.

Podľa § 115a ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea ods. 1 OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 3 OSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení neskorších predpisov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. do 30. 06. 2006 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov.

Podľa § 4 ods. 4 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2a a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Nakoľko predmetom konania je zaplatenie sumy 431,29 eura, ide podľa § 200ea OSP o drobný spor. Súd podľa § 115a ods. 2 a § 156 ods. 3 OSP rozhodol vo veci bez nariadenia ústneho pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené súdom na úradnej tabuli súdu od 21. 05. 2015 do 29. 05. 2015.

Z listín predložených navrhovateľom zistil súd nasledovný skutkový stav: odporca dňa 14. 06. 2006 v Banskej Bystrici vyplnil časť údajov na listine označenej ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluva o revolvingovom úvere č. zmluvy (VS): XXXXXXXXXXXX, a to v časti 2. Dĺžnik - osobné údaje (vyplňte) a 5. - Údaje o požadovanom revolvingovom úvere (vyplňte) uvedenej listiny, v ktorej žiadal o poskytnutie čiastky úveru (v Sk) 78 000,--Sk, splatnosť úveru 30 splátok, splatnosť 15. deň v mesiaci, poskytnutá čiastka (v Sk) 42 120,00 Sk, mesačná splátka (v Sk) 2 600,00 Sk, poplatok za uzatvorenie

zmluvy (v Sk) 1 500,00 Sk. Navrhovateľ dňa 16. 06. 2006 v Bratislave vyplnil časť údajov na listine označenej ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. zmluvy (VS): XXXXXXXXXXXX, a to najmä v časti 6. - údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevyplňajte) uvedenej listiny. Navrhovateľ schválil žiadosť odporcu o poskytnutie revolvingového úveru a poskytol mu čiastku úveru 78,000,00 Sk, splatnosť úveru 30 splátok, splatnosť 15. deň v mesiaci, poskytnutá čiastka (v Sk) 42 120,00 Sk, mesačná splátka 2 600,00 Sk, poplatok za uzatvorenie zmluvy (v Sk) 1 500,00 Sk. Súčasťou listiny označenej ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. zmluvy (VS): XXXXXXXXXXXX boli aj zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti a listina, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16. 06. 2006. Odporcovi bola poskytnutá čiastka úveru 42,120,00 Sk. Po jej poskytnutí uhradil odporca podľa tvrdení navrhovateľa sumu vo výške 5 264,51 eura.

Navrhovateľ sa návrhom domáhal zaplata sumy 431,29 eura s príslušenstvom na základe uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Uvedená zmluva bola uzatvorená za účinnosti zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, preto sa na ňu vzťahujú ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, Občianskeho a Obchodného zákonníka, keďže na jej základe boli odporky, ktorá je fyzickou osobou nepodnikateľom dočasne poskytnuté peňažné prostriedky vo forme úveru navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

Na základe písomnej žiadosti odporcu zo dňa 14. 06. 2006 mu bol poskytnutý úver vo výške 42,120,00 Sk. V bode 5. žiadosti odporca navrhol uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere za ním uvedených podmienok. Navrhovateľ dňa 16. 06. 2006 schválil odporcovi poskytnutie revolvingového úveru za ním uvedených podmienok, ktoré boli odlišné od podmienok stanovených odporcom. Ďalšie náležitosti predpokladané ustanovením § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch boli uvedené v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 16. 06. 2006.

Z predložených listín súd nemal podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka preukázanú existenciu dvoch platných vzájomných a obsahovo vzájomných prejavov vôle zmluvných strán v písomnej forme, v ktorých by boli uvedené všetky náležitosti predpokladané § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Listinu označenú ako žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. zmluvy (VS): XXXXXXXXXXXX, v častiach 2. a 5. vyplnených odporcom dňa 14. 06. 2006, súd právne posúdil ako návrh odporcu na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uvedenú listinu, najmä v časti 6. vyplnenú navrhovateľom dňa 16. 06. 2006 v spojení s listinou zo dňa 16. 06. 2006 označenou ako oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX súd právne posúdil ako odmietnutie návrhu odporcu navrhovateľom a nový návrh navrhovateľa na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

V časti 6. zmluvy vyplnenej navrhovateľom nebola uvedená náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď absentoval obojstranne uzatvorená zmluva o výške ročnej percentuálnej miere nákladov. Ročná percentuálna miera nákladov bola uvedená len v oznámení veriteľa o schválení úveru a to vo výške 28,93% a ročná percentuálna miera nákladov po vykonaní revolviu bola uvedená odlišne, a to vo výške 56,66 %. Uvedené oznámenie - prijatie schválenia úveru zo dňa 16. 06. 2006 je podpísané len navrhovateľom, odporca prijatie schválenia úveru písomne nepotvrdil, čím nebola splnená podmienka dodržania písomnej formy uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Nedostatok písomnej formy sankcionuje zákon o spotrebiteľských úveroch neplatnosťou a to v zmysle § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko v danom prípade nedošlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme, keď protinávrh navrhovateľa odporca písomne nepotvrdil, nedošlo ani k platnému dojednaniu úrokov a poplatkov, preto nemožno tieto úroky a poplatky podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úverov od spotrebiteľa žiadať.

Podľa tvrdení navrhovateľa odporca uhradil navrhovateľovi po vyčerpaní poskytnutých peňažných prostriedkov 5 264,51 eura. Vzhľadom na ustanovenie § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, že od spotrebiteľa nie je možné požadovať úroky ani poplatky, ktoré neboli platne písomne dojednané, súd návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný, keď odporca plnil navrhovateľovi o 2 729,95 eura viac, ako bol povinný plniť.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 OSP. V konaní úspešný odporca nepodal návrh na náhradu trov konania. V konaní neúspešný navrhovateľ návrh na náhradu trov konania súdu podal. Súd preto o trovách konania rozhodol tak, že v konaní neúspešnému navrhovateľovi uplatnenú náhradu trov konania nepriznal.

Dňa 22. 10. 2014 bolo súdu doručené podanie JUDr. Patrika Podhorského, advokáta so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, ktorým oznámil v mene občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov súdu vstup vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 OSP na strane odporcu. Súd oznámenie, spolu s výzvou, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane doručil opatrovníčke odporcu do vlastných rúk dňa 22. 04. 2015. Opatrovníčka odporcu, ani odporca sa k oznámeniu a výzve súdu nevyjadrila, neudelila súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a tiež v súlade s názormi prezentovanými v odbornej literatúre (viď Jaroslav Krajčo a kol., Občiansky súdny poriadok - Komentár, I. diel, str. 380, Eurounion, 2010) predpokladmi účasti vedľajšieho účastníka v konaní sú: a) výzva účastníka konania alebo podnet vedľajšieho účastníka konania, b) uvedenie na strane ktorého účastníka bude vedľajší účastník vystupovať, c) preukázanie právneho záujmu vedľajšieho účastníka na výsledku sporu (ak nejde o prípad, v ktorom tento záujem vyplýva z osobitného zákona - k tomu viď tiež ďalej), d) rozhodnutie súdu o prípustnosti vedľajšieho účastníka (ak účastník konania vznesie námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva), e) súhlas vedľajšieho účastníka, ak jeho vstup navrhol účastník konania, f) súhlas (hlavného) účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, ak podnet na vstup dal sám vedľajší účastník.

Vedľajší účastník môže do konania vstúpiť buď z vlastnej iniciatívy alebo iniciatívy účastníka konania. Ak účastník konania navrhne, aby určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník, súd oboznámi s uvedeným návrhom tento subjekt a vyzve ho, aby sa k nemu vyjadril a oznámil, či vstupuje do konania ako vedľajší účastník. Pokiaľ označený subjekt urobí procesný úkon prejavujúci jeho vôľu vstúpiť do konania, stáva sa vedľajším účastníkom vo chvíli, keď súdu dôjde jeho písomné oznámenie alebo keď svoj úkon urobí ústne do súdnej zápisnice; k vzniku vedľajšieho účastníctva sa nevyžaduje rozhodnutie súdu. Pokiaľ účastníkom navrhnutý subjekt neprejaví vôľu vstúpiť do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka, nevzniká jeho vedľajšie účastníctvo; nikoho totiž nemožno nútiť, aby sa stal vedľajším účastníkom konania.

Súd z vlastnej iniciatívy neskúma, či je vedľajšie účastníctvo prípustné, alebo neprípustné; o (ne)prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje, ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší účastník, majú účastníci právo vyjadriť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje do konania, a prípadne namietat neprípustnosť tohto vstupu.

V prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 93 ods. 2 OSP zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitímácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 OSP), tu vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jeho činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka.

Jedným z takých osobitných predpisov, je tiež zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré bolo účinné do 31. decembra 2012 (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“). V zmysle § 25 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. môže právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti.

V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 93 ods. 2 OSP, je podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať (viď vyššie podaný výpočet predpokladov vedľajšieho účastníctva, konkrétne písm. f). Potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom, vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Z ustanovenia § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať bez vyjadrenia súhlasu „ním podporovaného“ účastníka. Je vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať (hlavného) účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 OSP. Účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytovať (hlavnému) účastníkovi konania, môže byť naplnený, len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí. I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj súhlas ale aj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Treba mať totiž na pamäti, že v dôsledku rovnakých procesných práv a povinností môže vedľajší účastník v procesnom zmysle (i keď len do určitej miery) zasahovať do priebehu konania a ovplyvňovať ho. Napríklad rovnakými právami a povinnosťami vedľajšieho účastníka v konaní v zmysle § 93 ods. 3 OSP treba rozumieť práva a povinnosti procesnej povahy, napr. priznanie náhrady trov konania, uloženie povinnosti hradiť trovy konania (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Odo 480/2005 zo dňa 28. 04.2005). Vedľajší účastník môže svojim konaním priamo ovplyvniť výšku náhrady trov konania aj v neprospech ním podporovaného účastníka, na strane ktorého vystupuje. Účastník konania má preto právo udelením svojho (ne)súhlasu zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP konal ten, koho účasť v konaní si neželá. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa jednoznačne priecil vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane účastníka konania, ktorý by bol tomuto účastníkovi podľa § 93 ods. 2 OSP nanútený (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013).

Opatrovníčka odporcu nevyjadrila súdu súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu. Jej nečinnosť, alebo mlčanie, nie je možné zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku posúdiť ako súhlas s vystupovaním vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Pokiaľ preto nevyjadrí odporca svoj súhlas, oznámenie občianskeho združenia o vstupe do konania nemá právnu relevanciu. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa priecil vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený. Súd tiež uvádza, že súd nemá preukázanú právnu subjektivitu subjektu „Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV“, jeho sídlo, IČO, ani predmet činnosti a z týchto dôvodov ho považuje súd za absolútne neúčinné, preto ani nebol dôvod vyzývať JUDr. Patrika Podhorského na odstraňovanie vád podania, pokiaľ odporca súhlas na vystupovanie uvedeného subjektu na jeho strane neudelil.

So zreteľom na uvedené, pri absencii výslovnej právnej úpravy, ako postupovať v prípade, ak oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník, nenastanú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva, považoval súd za potrebné deklaratórne rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/207/2011 zo dňa 10. 10. 2012).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.
- e)

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.